

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVIII. évfolyam 2. szám

2018. február

Életünk nagy kérdései

Amióta csak ember él a Földön mindenkit foglalkoztattak az élet nagy kérdései. Első és legnagyobb titok maga az élet. Mai napig nincs egyértelmű válaszunk azokra a kérdésekre: Mi az élet? Miért élünk? Miért élünk éppen most, itt? Miért nem élünk István király idejében? Időutazásokról ábrándozunk. Hatalmas pozíciókról álmodunk. Vagy talán a világ szépe szeretnénk volna lenni. Ha valaki fiatal és bájos retteg a naptól, hogy egyszer ráncos lesz és öreg. Karrierre, ismeretekre vágyik másunk. Mindenre gondolunk, és a vége felé rájövünk: Amit elértünk, az szinte semmi. Mindnyájan mondjuk: „Nincs a természetben vesztes csak én.”

Az ember, mint a földi lét legcsodálatosabb lény, elkerülheti-e azt, hogy talán sokkal korábban, mint tényleges fizikai leromlása, mentálisan kiégjen, a létezésben csak vegetáljon, és mélydepresszióba roskadjon idő előtt?

Ha az ilyenféle témákról hallott véleményeket megfigyeljük, esetleg családjunk tagjaiban felismerjük a szimptomákat, vajon találunk-e bölcs tanácsot, hogy szeretettink között ne uralkodjon el a sötét kétségbeesés? Szívesen olvasnánk tapasztalt emberek megoldásairól,

életmentő módszereiről a búbánat ellen. Ajánlották a sportot. – Aki „futását bevégezte”, vagy aki apró, rugalmas testével egyetlen versenyen ötszörös olimpiai bajnok lett, talán egymásról sem tudva, mindkető kiégett, egy váratlan pillanatban összeomlott. Úgy érezte a küzdőtér szélére került. Magányos lett, pedig úgy megszokta, hogy ünnepezték. Most már a nevét is elfejtették.

„Foglalja el magát!” – Ajánlotta más, egy istenáldotta sokoldalú művésznek, aki egy háromemeletes ház külön bejárata mögé zárta el kincseit, és önmagát. A festőállvány felállítva várta, egy félkész szobor egy emelettel lejjebb. A fiókokban, tervek, számítások. Mindig dolgozott, és mindig egyedül volt. Ha a telefonja csöngött, föl sem vette. Pedig néha államfők, nagykövetek és miniszterek keresték.

Felbecsülhetetlen az a szellemi kincs, ami feltárul a Szentírás olvasói előtt. Most ezt csak egyetlen mozzanattal mutatom be: A mai Törökország déli területéről a tenger partjától származott egy jelentéktelennek látszó hellenizált zsidó, a fél Európa vándora. Az ő szemlélete és a megnyugvása ebben a mondatából sejlik:

Nekem az élet Krisztus és a meghalás nyereség! (Fil 1,21)

Szebeni Olivér

MIRE VAN SZÜKSÉGE JÉZUS TANÍTVÁNYÁNAK?

Tiszta szemre, úgy nézni és úgy látni,
Ahogyan Isten látja a világot.
Benne már az új teremtetést csodálni,
Mit igéjével elrejtetten alkot.

Nyitott szívre: szeretni, átölelni
Világunk, mint Isten öleli át...
Mint Ő, mást elfogadni, felemelni...
Megbocsátani, mint Ő megbocsát.

Mesterükre! Egyedül Ő adhatja
a nyitott szemet, szívet,
alázatot, erőt a szolgálatra...
s gyümölcsöt teremni csak így lehet.

Túrmezei Erzsébet

Karácsony újratöltve

Karácsonyról többnyire karácsony
előtt szoktak írni, utólag alig.

Vajon miért?

Tényleg föl kell hívni a figyelmet
arra, hogy jön az ünnep? Be kell
melegíteni, **jó előre** hevíteni kell a
hangulatot? El kell mesélni újra ka-
rácsony üzenetét? Vagy inkább taná-
csolnunk kell egymást, hogy mit és
hogyan csináljunk ezekben a napok-
ban? Mindnek meglehet a maga elő-
zetes haszna.

Most hadd tegyek mégis kivételt!
Hadd töltssem be újra ezt a témát,
hadd írjak **utólag** Isten földre költö-
zésének ünnepéről!

Persze nem csak úgy általában sze-
retnék elmélkedni, hanem a József
utcai Gyülekezet tavalyi karácsonyi
istentiszteletein hallott üzenetekből
kívánok szemezgetni.

Vajon miért?

Több biblikus ok van arra, hogy ne
csak előre, hanem időnként vissza-
felé is tekintsünk. Lássunk hát né-
hány példát!

- Gyakori és tipikus, hogy **ta-
nulnivaló** akad a múlt esemé-
nyeiben. (1Kor 10:11)
- Nemcsak tanulhatunk megtör-
tént esetekből, de **erőt is me-
rítethetünk** a visszanezés ered-
ményeként. (5Móz 7:18). Pál
apostolnak sincs terhére, hogy
repetát tálaljon levelében a Fi-
lippiben lakóknak, sőt azt re-
méli, hogy ezáltal **megerősíti**
őket. (Fil 3:1)
- Gyűjthetünk még muníciót
friss **hálaadáshoz** is, mint ami-
ről 1Sám 7:12-ben olvasunk.

Ismétlek én is. Visszagondolok az
idei karácsonyra, és úgy látom,
mindhárom fent felsorolt élményben
részem lehet: tanulnivalókat lelek,
erőt merítek és van miért hálát ad-
nom.

Az ünnep legelején szükségem volt
meggondolni, hogy vajon nem lö-
vök-e túl a célon azzal, ha minden
áron azt szeretném, hogy tökélete-
sen makulátlan legyen az összes ün-
nepi mozzanat. A túlfényezés merev-
görcse sok családi szentestét tett
már puskaporossá. Nekem segített,
hogy előre figyelmeztetést kaptam
ezzel kapcsolatban. Legalább egy
évre megtanultam a leckét. Persze
jövőre újabb vizsga jön majd.

Aztán annyira megerősítő volt felis-
merni a karácsonyi klasszikus hár-
masban (**dicsőség** a magasságban,
békessége földön, **jóakarát** minden
emberhez) az elmúlt hónapok életvi-
teli és gyülekezeti fókuszának ele-
meit: az Isten **imádatát**, a **közösség**

és a **misszió** fontosságát. Ráadásul célkereső énem is kiváló programot találhatott ebben újra. Mert hát tudnék-e jobb személyes életcélt tűzni magam elé, mint Isten dicsőségére élni úgy, hogy közben jóban vagyok a körülöttem lévő emberekkel, és szorgoskodom az Istenről szóló jó hír továbbadásában is? Azt mondd, ezek alaptolgok? Persze! De nekem fontos időnként megerősíteni az alapokat is.

Végül pedig a gyerekekkel együtt hálát adok a magasságból mennyei frekvencián jött Üzenetért, Isten megtestesült beszédéért, Jézusért, a születésnap főszereplőjéért, s közben emlékeztetem magam, hogy mellékszereplőként abban lehet értékem egyedül, ha a főszereplővel való kapcsolatomban Őt mutatja be igaz fényében.

Kántor Tamás

SZERESS !

Volt régen a tízparancsolat,
Ezen kívül több száz törvény,
Ehhez képest a két parancs
Jézustól: Járható ösvény!

E két törvény nem is kettő,
hanem csak egy. Megértheted.
Nincsen egyéb parancsolat,
Csak a legfőbb: A SZERETET!

Szeresd a te Istenedet
Teljes szívből! – Jézus mondja.
Szolgáld őt teljes erőddel!
A hívőnek nincs más gondja.

És szeresd felebarátod,
Ugyanúgy, mint önmagadat!
Ám az legyen cselekedet,
Nem pedig üres szavak!

Gerzsenyi Sándor

Révész László orgonaművész testvér szolgálat 2017. november 19-én a gyülekezet orgonájának újbóli felújítása kapcsán

második rész.

Öntudatlan és tudatos dicsőítés

A Zsoltáriró szerint: „Az egek beszélnek Isten dicsőségét...” Ez képletes beszéd. A természet tanúskodik arról, hogy van egy Teremtő. A tudós minél mélyebbre ment, kénytelen volt elismerni, hogy e mögött egy Személynek kell lenni. E fölött nemcsak rendező elvnek kell lenni, de nem jöhetett létre magától. Pál szerint a világ értelmes vizsgálata útján ismerhető meg Isten. **Csak az embernek adatott meg a választás.** /41:20/. Az ember léte dicsőíti Istent, – akarom vagy nem? Aki akarja, arra kiárasztja lelkét az Úr, aki nem, átadja magát Lucifernek és társainak. A kérdés: **akarod-e az Urat dicsőíteni?** Néha akadályai vannak:

Bűn. Ekkor nem megy a dicsőítés, mert levesszük tekintetünket az Atyáról. A 137. Zsoltár: 1-3 mondja: „Amikor Babilon folyói mellett laktunk, sírtunk, ha a Sionra gondoltunk, az ott levő fűzfákra akasztottuk hárfáinkat, mert akik elhurcoltak minket, énekszót követeltek tőlünk.” Mi a megoldás: **Meg kell térni!**

Okosság, okoskodás

Az Édenben ott volt az élet, a tudás fája. Találkozom sokszor olyan emberekkel, akiknek csak az agyáig jut el, nem a szívéig. Istennel a szívünkben kell találkozni. **Watchman Nee** /kínai prédikátor volt 1903-1972/ könyvét olvastam. Ő volt az egyedüli tanuló az osztályban, aki olvashatta a Bibliát, mivel egyszerre sokfelé tudott figyelni. Fiatal koromban sokat „morogtam” **Billy Grahamra**, mondhatna valami súlyosabb dolgot is, nemcsak azt, hogy Isten szeret. De azt is mondta, hogy bűnös vagy, térj meg!

Rám is mutatott: nehogy azt hidd, hogy azért, mert énekelsz az énekkarban, meg vagy váltva?! Szíven ütött ez az udvari-atlanság, de a Lélek megtalált. Nem azt mondom, hogy akkor tértem meg, ott Tahiban, de akkor indultam el.

Az elménk egy nagy csatatér és bombáz a bűn és a Lélek is. Olyan sűrű a szemünk előtt a szűrő, hogy nem látunk át rajta. Az, hogy a TV és a számítógép bekerült a lakásba, azt jelenti, hogy ott sincs nyugtunk. Sokszor „dühösködöm” a lelkipásztorra, a munkatársakra, akikkel énekelünk, a mögöttem ülőkre, akik hamisan énekelnek, azokra, akik elkésnek, a gyermekekre, akik hangoskodnak. Ez a Szentlélektől van? Watchman ajánlja: **tedd fel a kérdést: Mit akarsz Uram, hogy cselekedjem?**

Dicsőítés:

Ima, Ének-zene, Életmód

Észrevettem, hogy az összes ima csak kérdés. Jézus adott egy keretet a „Mi Atyánk”-ban. Szenteltessék meg a **Te** neved,...**Te** országod, **Te** akaratom..., aztán **Mi** /mindennapi kenyerünket/. Amikor imádod az Urat, akkor van igazi dicsőítés, akkor elfelejted a kéréseid. Akkor lehet letérdelni, ha valaki szívből imádkozik. „Jertek, boruljunk le az Úr előtt...” Lehet fizikailag, de a szívben jó. **Szeretném, ha az úrvacsora előtt lenne egy bűnbánat: most valljuk meg bűneinket!**

Jubál volt az első hangszeres. Mózes, mint dalszerző mutatkozik be. Luther a lelki szabadulás után írta meg „Erős vár a mi Istenünk...” c. énekét. Dávidnak először az Úr védelmére volt szüksége, aztán bölcsességre. Saul udvarában hárfázik. Amikor ő lett a király, megszabta a dicsőítés rendszerét.

Régen, amikor még nem voltak elektronikai berendezések, akkor még „ment”

az éneklés. Családokban énekelnek? Néha magamra erőltetem, hogy énekeljek. Varjú hangon is lehet énekelni. Fontos, hogy az éneklés előtt legyen bűnbánat, akkor a Sátán kivonul, Isten lelke bevonul. Úrvacsora előtt először bűnbánat kell!

Lelkipásztorunk nemrég beszélt a bálványokról. A bálványok nem hagyják a maguk megszerzett helyét. Ha erőt vesznek rajtunk, annak fogság, végső esetben kiírtás a vége. A Filiszteusok elvitték a Frigyládát Dágon templomába. Ahol Isten jelen van, ott a bálványok kiszorulnak. Isten közelebb jött, mint csak annyi, hogy a létünkkel dicsőítsük. **Ezért szükséges az elmélyült bibliaolvasás.** Először csak olvasom, de fontos mélyebbre menni. **És dicsőíteni Őt!**

Szolgálatát az Ézs 60:1-2. versével zárta: „*Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod...*” majd Saint Saens: Rapszódia c. orgona művét játszotta el, ami a karácsonyt idézi.

Az Istentisztelet befejezéseként az énekkar a 42. Zsoltár alapján írt Mendelssohn művet adta elő: „*Mint a szarvas, hűs vízre vágyik, úgy vágyom Terád én Istenem...*”, majd így folytatódik: „*Miért vagy oly csüggeteg, várd Istened, Ő megsegít...*”, valamint Révész László tv. „*Kegyelled végtelen Uram...*” c. énekét szólaltatta meg, mely a 36. Zsoltár 6. versét idézi.

Szabó Mária

ÚTMUTATÓD HADD LEGYEK

Szelíd útmutatód hadd legyek,
Égjen szívemben szeretet.
Szólja ajkam a békességet,
Kezem kötözzön be sok sebet.
Légy ebben kegyelemmel segítségem.
Áldj meg, hogy ezt tegyem!

Gerzsenyi Sándor

Hatvan éves a Baptista Központi Énekkar

Imádkozó és éneklő közösség a Baptista Központi Énekkar. Amikor a forradalom után 1957 nyár elején néhány énekes testvér felkereste Bányai Jenőt, az volt a kérésük, hogy alakítsanak egy olyan kórust, amely folytatja az 1950-51-ben abbamaradt munkát. Így 1957 őszén megindult a munka – ennek 60 éve – a baptista elnökség támogatásával. A megalakult énekkar nagyobb kórusművek megtanulására és előadására is vállalkozott (pl. 1959. dec. Handel: Messiás) és egyre több meghívást kapott a gyülekezetektől. Önálló egyházzenei áhítatokat is tartott, és a többi protestáns egyház is felfigyelt rá, ezt meghívásokkal bizonyították. Külföldi meghívások érkeztek (az első a Zürichben 1973-ban tartott Európai Baptista Kongresszusra). Minden egyes meghívás továbbiakat indított el, így bővült a szolgálatok köre. Bányai testvér idejében Beharka Pál orgonaművész testvérünk oroszánrészt vállalt a munkából.

1982-ben vette át Oláh Gábor testvér a Központi énekkar vezetését a nyugdíjba vonult Bányai Jenőtől. A KÓTA díjjal a

Fotó: Soltész László

60. évfordulón ismerték el az énekkart. Nem változott a kórus célja: Isten dicsőségét, és a Jézus Krisztusban megjelent megváltást hirdetni mindazoknak, akik hallgatják, akár a József utcában is. A reformáció 500. évében többször hallottuk: „Aki énekel, kétszer imádkozik.” Ezt teszi az énekkar.

k.e.

A GYÜLEKEZET ÉNEKEL

Kihallatszik az ablakon át:
buzgón kéri Izráel Pásztorát.
Halkan szűrődik, szinte angyali.
El nem mondhatom, mily jó hallani!
Oly szép az ének – orgona zene,
könnyes lesz sok járókelő szeme.
Örül a szívem és örül az ég,
hogy zeng boldogan három nemzedék.
Mert itt a templom nem üres soha,
lehet az élet zord és mostoha.
Bizony van kín, gond, bánat, rák, halál,
de a szív nyugtot itt mindig talál.

Szárnyára vesz az ének, száll velem,
kitáruul előttem a Végtelen.
Zeng a sok boldog ifjú, vén torok
megirigyelhetik az angyalok.

Irigylem én is, hogy szívük lobog
s közös örömben együtt boldogok.
S hogy az örömöm még nagyobb legyen,
bemegyek hát – s érzem, hogy idebenn
köztünk az élő Isten van jelen

s szívemet én is Hozzá emelem.

Bódás János

Innen – onnan

A PRÉDIKÁTOR

Egy hideg vasárnapon történt. A templom parkolója hamar megtelt. Ahogy kiszálltam a kocsimból, arra lettem figyelmes, hogy a testvérek valamit sugdolóznak, miközben bemennek a gyülekezetbe. Ahogy közelebb értem, észrevettem egy embert, ahogy támaszkodik a templom falának. Már majdnem egészen lefeküdt, mintha aludna. Egy hosszú, nagyon rongyos viharkabát volt rajta és egy kalap a fejére húzva, hogy már az arcát sem lehetett látni.

Egy kb. 30 éves cipő volt rajta, ami olyan kicsi volt rá, hogy kilógtak a lábujjai. Gondoltam, hogy hajléktalan és hogy alszik, így bementem a templom ajtaján.

Bent elkezdünk beszélgetni. Szóba került a kint fekvő hajléktalan is. Az emberek csak mosolyogtak és suttoztak, de senki sem volt hajlandó behívni, hogy üljön le. Én sem. Néhány perc múlva kezdődött az istentisztelet. Mindenki a prédikátort várta, hogy foglalja el a helyét, és szóljon az Igéből, amikor kinyílt az ajtó. Bejött a hajléktalan, fejét lehajtva végigsétált a padok között. Az emberek zavarban voltak és suttoztak, meg arcokat vágtak. Végigment a szószékig, ahol aztán levetette a kalapját és a kabátját. Elszorult a szívem. Ott állt a prédikátorunk... ő volt a hajléktalan.

Senki sem szólt egy szót sem. A prédikátor elővette a bibliáját és letette. "Testvéreim, azt hiszem, nem kell mondanom, hogy miről fogok ma beszélni."

Aztán elkezdett énekelni egy éneket, amely erről szólt: "Ha tudok segíteni valakin, ahogy elmegyek mellette. Ha tudok egy vidám szót, mi megnevettette. Ha meg tudom mutatni, hogy az ő útja helytelen, akkor már nem hiábavaló az életem." – Vajon hiábavaló az én életem?

"Aki pedig tudna jót tenni, de nem teszi, bűne az annak. (Jakab 4:17)"

Közreadta H.A

ÉRDEKES VÉLETLENEK

Stockholmot a norvég ércikötőhellyel, Narvikkal összekötő vasútvonal, Svéd-

ország északi részén, nagy távolságokon elhagyatott, ritkán lakott vidékeken halad át. Itt élt a legközelebbi falutól 40 km-re Larson, a vasúti őr, fiatal feleségével. Máriának igazán nagy áldozatot kellett hoznia, hogy férjével erre az elhagyatott vidékre költözzön. Önfeláldozását a férfi határtalan szeretetével hálálta meg. A rábízott szakaszon mindig lelkiismeretesen látta el szolgálatát.

A sok erre haladó tehervonat mellett az egyetlen változatosságot a napjában kétszer átrobogó expressz vonat jelentette. Larson mindig örült, amikor a csodálatos vonat megjelent a völgy felső bejáratánál, hogy elsuhanjon mellettük. Az első véletlen bekövetkezte előtti napokban a vidéken hosszú időn keresztül nagy esőzések voltak. Innen-onnan nagy áradások híre érkezett. Larsonnak inkább az okozott nagy gondot, hogy fiatal feleségének ezen a magányos vidéken kellett világra hoznia első gyermekét. A fájások is véletlenül előbb jelentkeztek, mint várták. A fiatalasszony egyre rosszabbul lett, a fájdalmak egyre nagyobbak, de itt lehetetlen volt orvost találni. Amikor ebben a félelmetes helyzetben szinte már az örület határán volt a feleségéért való aggodalom miatt, hirtelen eszébe jutott: Az expressznek három perc múlva itt kell lennie, Isten talán megsegít.

A következő pillanatban már a szolgálati irodában állt – már nem tudta, mit csinál. ÁLLJ-ra állította a vasúti jelzést. Legfőbb ideje volt. Két perc sem telt bele, az expresszvonat csikorgó fékkel állt meg az őrház előtt. A moz-

donyvezető elsőként szállt ki: – Mi történt? – kiáltott mérgesen Larsonra. A pályáór megpróbált magyarázkodni, de nem jutott szóhoz. – Mi? Hogy orvost keresel? A feleségedhez? És ezért le mered állítani az expresszt? Megőrültél? Ez az állásodba kerülhet. Larson könyörgően emelte fel a kezét: Csináljon, amit akar, csak hadd menjek végig gyorsan a vonaton, hogy keressek egy orvost. Ezzel már ott is hagyta. Kocsiról kocsira, fülkéről fülkére járt, mindenütt ugyanazt a kérdést tette fel: Van önök között orvos? Végül a legutolsó kocsiban egy fiatal férfi így válaszolt: Igen, én orvos vagyok. Uram – kiáltotta Larson – ott, abban a házban meghal a feleségem az első gyerekünk szülésében, ha nem segít. A fiatal svájci orvos felugrott: Nyugodjon meg, odamegyek. Gyorsan Larson után ment a házba. Így történt, hogy Lappföld mérhetetlen messzeségében az emberi segítőkészség és az orvosi tudás győzött a halál hatalma fölött, mert egy orvos véletlenül ezzel az expresszrel utazott. Máriát és gyermekét megmentették. Larson éppen gyorsan köszönetet akart mondani a fiatal svájci orvosnak, amikor megszólalt a szolgálati telefon. A kagylóból egy izgatott hang hallatszott: az expresszvonat már elhaladt önöknél? Nem? Megállította? **HÁLA ISTENNEK!**

A kilométernél a víz alámosta a vasúti töltést. Larson, ön nagy szerencsétlenségtől óvta meg a vonatot és sok ember életét mentette meg. Larson, köszönöm önnek!

Közreadta H.A.

Mézcseppek

- Az emberben az önszeretet hal meg utoljára.
- Minden bűnnek maradnak nyomai.
- A szeretet nem a tükörbe néz, hanem ki az ablakon, hogy másokat lásson.
- Isten ajándékai nem romlandók.
- Isten nem óv meg mindig a szenvedéstől, de átsegít rajta.
- Az Isten jelenlétében rendezett élet a gyülekezeti egységhez vezető út.
- Aki az Úr szolgálatába áll, soha nincs munka nélkül.
- Szívemből, önként, amit Őerte tesz – csak ez értékes.
- Viharos idők rejtett erőket hoznak napvilágra.
- Nem a hatalom, a jellem teszi naggyá az embert.

ÖRÖMHÍR !

Husztá András és Gyöngyvér első gyermeke: Dániel, 2018. január 10-én világra jött 4029 grammal és 58 centiméterrel.

Hálásak vagyunk mindhármukért!
"Az Úr ajándéka a gyermek." Isten áldását kívánjuk életükre!

Gyerekszáj

Háló Gyula megismerkedett Levivel. Kezet fogtak, majd megkérdezte:

- Hogy hívnak?
- Fejér Levente.
- És van testvéred?
- Igen, Domonkos a mennyországban.

- Este a család néhány tagjával együtt természetfilmet nézünk. Majmokat látunk, ahogy ágról-ágra ug-rándoznak, egyik pedig éppen banánt tisztít magának, nyilvánvalóan enni készül. Ölemben ülő, nem egészen 3 éves kis unokámnak magyarázom, hogy a majmok szeretik a banánt, Miksa fejében összeáll a kép: aha, ezért van nálunk is itthon banán!...:

(Bukovszkyék unokája)

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Rumbold Gyula
Hetzke József és neje	Sebők Györgyné
Husza Tiborné	Stubnya Tiborné
Kántor Ida	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szűcs Borbála
Kiss Tamara	Tóth Imréné
Puskás Zoltánné	Vida Sándorné
Ráduly Emil és neje	

"Örökkévaló Istenem, segítségért kiáltottam hozzád és meggyógyítottál." Zsoltárok 30:2.

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa

meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

***** Nyugdíjas klub a fűtésziba miatt elmarad! *****

- feb. 02. 18:30 Ifjúsági klub
- feb. 09. 18:30 Ifjúsági klub
- feb. 13. 18:00 Kórházmisszió
- feb. 16. 18:30 Ifjúsági klub
- feb. 18. / a gyülekezetből egy csoport a Kiskúnhalas-i gyülekezetbe látogat
- feb. 18. 15:00 Törökbálint Olajág Idő-sotthonban istentisztelet
- feb. 23. 18:30 Ifjúsági klub
- már. 02. 18:30 Ifjúsági klub

**Budapest József Utcai
Baptista Gyülekezet
cím: 1084 Budapest,
VIII. József u. 12.**

www.jozsefutca.hu

**„Folyóirat” rovatban is olvasható
újságunk!**

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

17:00 istentisztelet

Szerda este

18:00 bibliaóra

Mindenkit szeretettel várunk!

**Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja
missziós szolgálatokra felszabadítva**